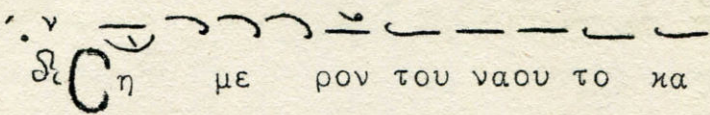

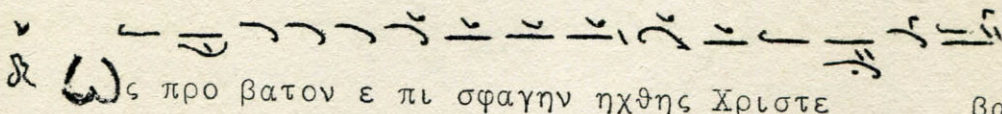
ΤΗ. ΑΓΙΑ. ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Τὸ πρῶτ' ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι. Μετὰ δὲ τὴν Α' ὥραν
φάλλονται τὰ Ἰδιόμελα.

Σωφρονίου Ἱεροσολύμων (640)

Ἦχος πλ. δ'.
 Ἐν **δὲ** τῇ μερον του ναου το κα
 τα πετασμα **δὲ** εἰς ελεγχον ρηγνυται των πα
 ρα νομων **δὲ** και τας ι δι ασ ακτι ι νας
 ο η λι ο ος κρυπτει **δὲ** Δε σπο την ο ρωνσαι
 ρου ου μενον

Στιχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

δὲ
 Ὡς προβατον ἐπισφαγην ηχθης Χριστε βα
 ασιλευ **δὲ** και ως αμνος ακακος προ
 σηλωθης τω σταυρω **δὲ** υπο των πα ρα νο ο
 μων ανδρων **δὲ** δι α τας αμαρ τι ι ι ασ ημων φιλα

αν θρω πε

ν
δ

Δόξα, Καὶ νῦν.

δ Τοις συλλαβουσι Σε πα ρα

νο μοις α νε χο με νος ουτως ε βο ασ

Κυ ρι ε δει και ε πατα ξατε

τον ποι με να και διεσκορ πι σα τε τα δω δε κα

προ βα τα τουσμα θη τας μου η δυ να μηνπλειους

η δω ω δε κα λε γε ω νας πα ρα στη σαι

αγ γε λων δα λα μα κρο θυ μω ι

ναπλη ρω θη α ε δη λω σα υ μιν δι α

α των προφη τω ον μου α δη η λα α και κρυφι

α Δ Κυ ρι ε δο ξα Σοι οι

Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον.

γαρ στεφα α νο ον υβρε ως λ ο την γην ζωγραφησας
 τοις α αν θε σι και την χλαιναν χλευα ζο
 μενος ε ε φο βε σας ο νε φε λαις περι
 βαλλωντο σε ρε ω μα ρι τοι αυ τη γαροι κο νο
 μι α εγνωσθη σου η ευσπλαγχνι α Χρι σε το με
 γα ε λε ος δο ξα Σοι

Δόξα, Καὶ νῦν. ἦχ. πλ. α'.

π ελκο με νος ε πι σταυρου σου τως ε βο
 ρι ε Δια ποι ον εργον θε
 λε τε με σταυ ρω σαι αι Ι
 ου δαι αι οι ο ο τι ιτους πα
 ραλυ του ους υ μω ων συν ε σφι ι
 ι ιγ ξα ο ο τι ιτους νεκρους ως εξ ὑπνου α

νε ε ε στη η η σα αι μορ ρουνια
 σαμην χα ναναι α αν η λε ε η σα
 Δια ποι ον ε εργον θε λε τε ε εμε φο νευ σαι
 αι Ι ι ι ου δαι οι Α αλλ ο φε
 ε σθε εις οννυν εκκεν τα τε Χριστον παρα
 νομοι οι οι

Ἡ Προφητεία, Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κτλ.

ΩΡΑ
 ἄρχεται ὁ ἀχορὸς. ἤχ. πλ.δ'

Τα δε ε λε ε γει Κυ ρι ο ος τοις Ι ου
 δαι αι οις λα ο ο ος μου τι ε ποι η
 σα α α Σοι η τι ι Σοι οι πα αρη νωχλησα του στυ
 φλους Σου ε φω τι ι σα τους λεπρους Σου ε κα θα ρι ι σα
 ἄνδρα α ο ον τα ε πι κλι ι ι νη ης ηνωρ θω

σα αμην δὲ λα ο οσμου τι ε ποι η
 σα Σοιοι και τι μοι α αντα πεδωκας δὲ αν τι του
 μα ααν νᾶ χο ολην αν τι του υ υ δατος
 ο ξος δὲ αντι του α γα α πα αν με δὲ σαυρω
 μεπρο σηλω σα τε δὲ ου κε τιστε ε
 γω λοι πον δὲ κα λε σω μου τα ε θνη
 η δὲ κα κεινα με δο ξα σου σι συν τω Πατρι και τω
 Πνευ μα τι δὲ κα γω αυτοις δωρη σο μαι ζωην
 την αι ω ω νι ον δὲ

Στίχ. "Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολήν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὕξος.

δὲ Ο νο μο θεται του Ισρα ηλ δὲ Ι ου δα οι
 και φα ρι σαι οι ο χο ρος των Αποστολων βο α
 α προ η μας δὲ ι δε να ος ον

υ μεις ε ε λυ σα τε λ ι δε α α μνος ον
 υ μεις ε σταυ ρω σα τε τα φω ω πα α
 ρε δω κα τε ε α λλ ε ξου σι ι α α ε αυτου α
 νε ε στη Μη πλα νασθε Ι ου δαι
 οι Αυ τος γαρ ε στιν ο εν θα λασ ση η σω
 σας και ε εν ε ρη μω θρε φας αυτος
 ε στιν η ζω η και το φως και η ει ει ρη νη
 του κω σμου

Δόξα, Καὶ νῦν ἤχ. πλ. α'.

Δε ευ τε ε χριστο φο οροι λα οι κα α τι ι
 ι ι δω ω ω μεν τι συνεβου λευσα α το Ι
 ι ου ουδας ο ο προ δο οτης συν ι ε ε
 ρευσιν α ανο ο ομοις κατα του ου Σω τη η η

η ρο ος η η ημων 9 Ση μερον ε νοχον θα ανα
 α α του τον α θα να ατο ον λο γο ον πεποι
 οι οι η η ηιαν 9 και πι λατωπρο ο ο δο ον
 τες εν το πικρανιου ου εστα α αυ ρω ωσαν
 9 και ταυτα πα ασχων ε βο α ο Σω τη
 η ηρ η μων λε ε γων 9 αφες αυτοιους Πα
 α τερ την α α μαρ τι ι αν τα α αυτην
 ο πως γνω σι τα α ε ε ε εθνη η 9 την εκ
 νεκρωνμου ου α να αστα σι ι ι ι ι

Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Ω Ρ Α Θ'

Μετὰ τὸ "Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς" ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς.

Ἦχ. βαρύς. 7 99 Θ αμ βος η η ην κα τι ιδειντον ου
 ρανου και γη ης ποι η τηην 99 ε πι σταυρουκρεμα με

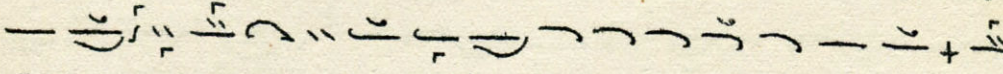
ε ν ο ν η η λ ι ο ν σ κ ο ο ο τ ι σ θ ε ε ε ν τ α α
 τ η ν η μ ε ρ α ν δ ε π α λ ι ν ε ι σ ν υ κ τ α μ ε τ ε λ θ ο υ σ α ν κ α ι
 τ η ν γ η ν ε κ τ α φ ω ν α ν α π ε μ π ο υ ο υ σ α ν σ ω ω μ α α τ α ν ε
 κ ρ ω ν μ ε θ ω ν π ρ ο σ κ υ ν ο υ μ ε ε ν Σ ε σ ω ω ω σ ο ν η μ α ς

Στιχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κληῖρον.

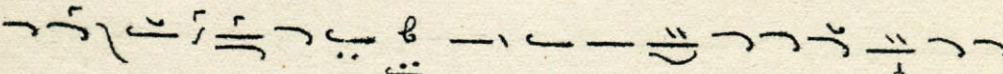
Ἦχος β'. Δ
 Ο τε Σε σταυρω προσηλωσαν πα ρα
 νομοι τον Κυ ρι ο ο ο ν τηςδο ο ξης ε βο ο α
 ας προς αυτους τι υμας ε λυ πη σα η εν τι ι
 ι ι νι πα ρω ω ρ γι ι σα προ ε μου τι σε ρ
 ρυ σα το υ μα ας εκ θλι ψε ε ω ως και νυν τι
 μοι αν τα πο δι δο τε πο νη ρα αν τι α γα α θων
 αν τι στυ λου πυ ρο ς σταυ ρω ω με ε προ ση λω ω
 σα α τε αν τι νε φε ε λη ης τα α φο

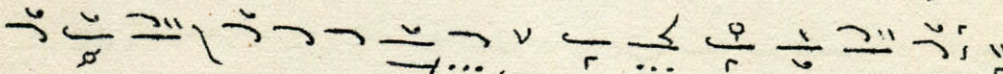
 ον μοι ω ρυ υ υ ξα α τε αν τι

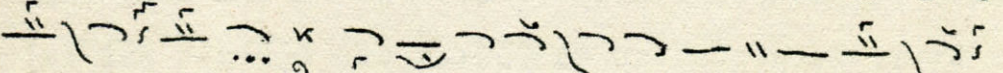
 του μα α να α χο λη η η η μοι προση νε ε

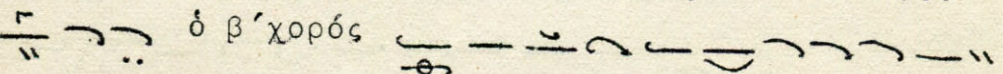
 εγ κα α τε αν τι του υ δα α τος ο ξο ος

 με ε πο τι σα α τε ε λοιπον κα λω τα ε ε

 ε θνη η η κα κεινα με δο ο ξα α σου

 ο β' χορός ο υσι ι συν Πα τρι και αγι ι ω ω πνε

 ευ μα α α τι

Εἶτα φάλλει ὁ α' χορός. Δόξα εἰς ἤχ. πλ. β'.

Ὁ δὲ ἀριστερός. Καὶ νῦν.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ στὰς, ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ Σήμερον κρεμάται. ὅπερ εἶτα φάλλεται ἀμοιβαδὸν ὑπὸ τῶν χορῶν

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὥρῶν λέγομεν τὸν προομιανδὸν καὶ τὸ "Κύριε ἐκέκραξα" εἰς ἤχ. Α'. καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς: Πᾶσα ἡ κτίσις σελ. 182

Λαὸς δυσσεβῆς σελ. 182

Σήμερον Σὲ θεωροῦσα σελ. 183

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα σελ. 184

καὶ τὸ ἐπόμενον εἰς

ἦχ. πλ. β'.

Ἡ με ε ρον ο Δεσποτης της κτι σε

ε ως πα ριστα ται αι πι ι λα τω και σταυρωπα ρα δι

ι δοται ο κτιστης τω ω ων α α πα αντων ως

αμνος προ σα γο με ενος τη ι ι δι ι ι ι α α βου

λη σει τοις η ηλοις προ ο σπη η γνου υ υ

υται καιτηνπλε ευ ρα α αν κενταται καιτω σπογγω

ω προσφα α αυ ε ε ται ο ο ο ομα αν να

ε ε πομ βρη η ησας τας σι α γο ο να ας ρα

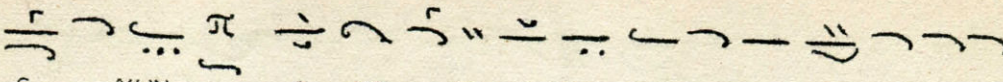
α πι ι ζεται ο λυτρωτηστου ου κο οσμουκαι υ

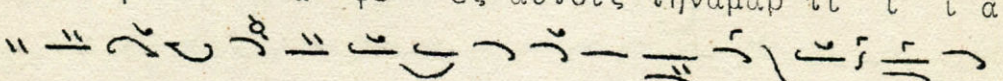
πο των ι δι ων δουλων εμπαιζε εται ο ο ο οπλα

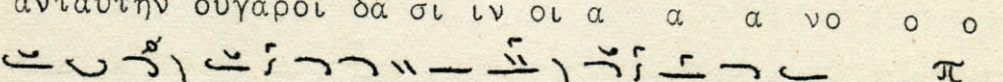
α στηστω ων α πα αντων ω δε σπο οτου

φι ι λα α ανθρω πιας υπερ τωνσταυρουνητωνπαρε

ε κα αλει τον ι ι δι ι ο ον Πα τε ε ρα λε

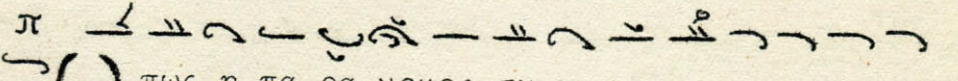

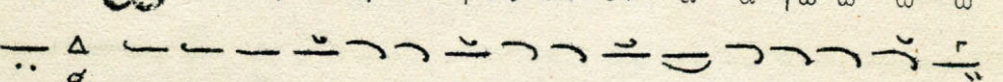
 ε γων α φε ες αυτοις τηναμαρ τι ι ι α
 «

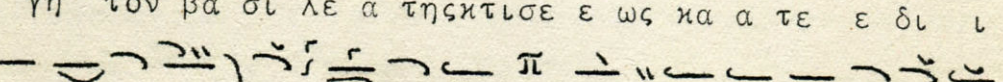
 ανταυτην ουγαροι δα σι ιν οι α α α νο ο ο

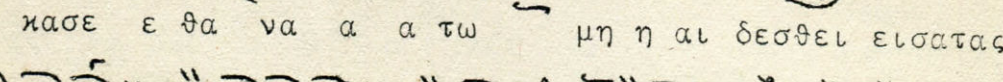
 μοι τι α δι ικωσπρα ατ του ου σι

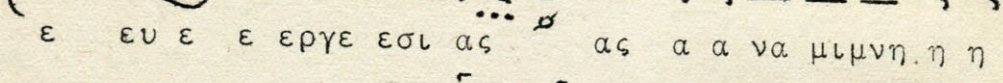
Δόξα ἡχ.πλ.β. Θεοφάνους Πρωτοθρόνου.

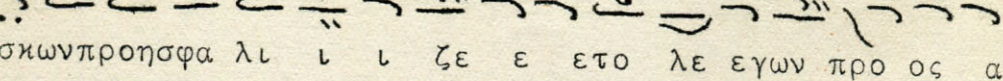
π

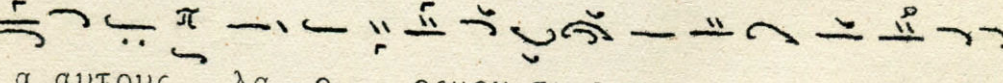
 (ω) πως η πα ρα νομος συ υν α α γω ω ω

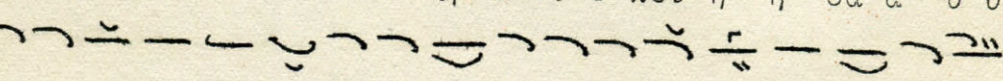
 γη τον βα σι λε α τηςκτισε ε ως κα α τε ε δι ι

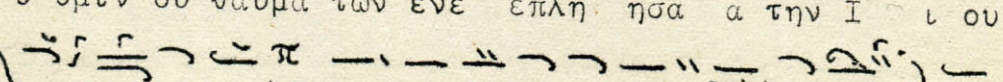
 κασε ε θα να α α τω μη η αι δεσθει εισατας

 ε ευ ε ε εργε εσι ας ας α α να μιμνη η η

 σκωνπροσηφα λι ι ι ζε ε ετο λε εγων προ ος α

 α αυτους λα ο οσμου τι ε ποι η η σα α υ υ

 υ υμιν ου θαυμα των ενε επλη ησα α την Ι ι ου

 δαι αι αι αν ου νεκρουσε ε ξα α νε εστη η

 σα μο νω ω τω ω λογω ου πα σανμα α λα α κι

αν ε ε θε ε ρα απνευ σα α και νο ο οσον τι
 ουν μοι αν τα πο δι δε ε τε εις τιαμνη μο νει ει τε
 ε εμου αν τι τω ων ι ι ι α α ματων πληη
 γα ας μοι ε ε πι θε ε εντες αν τι ζω η η
 ης νεκρου ουντες κρεμων τε ες ε πι ξυ υ υ λου ου
 ως : κα κουουργον το ον ε ε ευ ε ερ γετην ως πα
 ρα νο ομο ον τον νο ο μο δο ο οτην ως κα
 τα κριτουτον παντω ων βα α α σι ι λε α μα κρο
 ο ο θυ υ με δι Κυ ρι ι ι ε δο ο ο ο
 ξα α α σοι

Και νυν. Σεργίου Λογοθέτου.

ο βερον και παρα δοξον μυστυ ρι ον ση με
 ερον ε νεργου με ενον κα α θο ρα α
 ται ο α ναφης κρατει εθ ται δεσμει ται

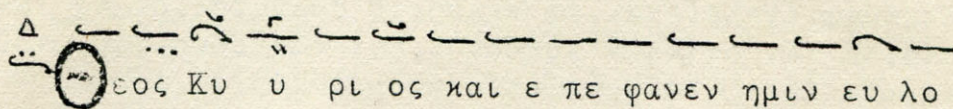
ο λυ ω ω ν τ ο ο ν Α δ α μ τ η η ς κ α τ α α α ρ α ς
 ο ε τ α ζ ω ν κ α ρ δι ι α α ς κ α ι ν ε φ ρ ο υ ς α δι ι
 κ ω ς ε τ α α ζ ε ε ε τ α ι ε ι ρ κ η τ η κ α τ α κ λ ε ι ε
 ε τ α ι ο τ η ν α β υ ς σ ο ν κ λ ε ι σ α ς Π ι λ α τ ω πα
 ρ ι σ τ α α τ α ι ω τ ρ ο ο μ ω πα ρ ι ι σ τ α α ν τ α ι ο υ ρ α
 ν ω ν α ι δ υ ν α α μ ε ι ς ρ α π ι ζ ε τ α ι χ ε ι ρ ι τ ο υ π λ α σ μ α
 τ ο ο ς ο ο π λ α σ τ η ς ξ υ λ ω κ α τ α ι ρ ι ι ν ε ε τ α ι
 ο κ ρ ι ν ω ν ζ ω ω ν τ α ς κ α ι α ι ν ε ε ε κ ρ ο υ ς τ α φ ω
 κ α τ α κ λ ε ι ε ε τ α ι ο κ α θ α ι ρ ε τ η ς τ ο υ Α α δ ο υ ο
 π α ν τ α φ ε ρ ω ν σ υ μ π α θ ω ς κ α ι π α ν τ α ς ω ς α ς τ η ς α α ρ α ς
 α ν ε ξ ι κ α κ ε Κ υ υ ρ ι ε δ ο ξ α Σ ο ι Δ

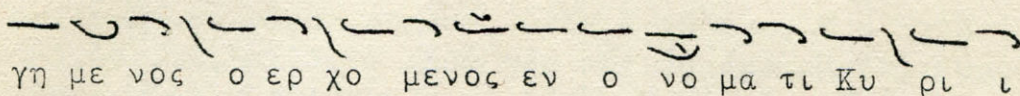
Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, " Φῶς ἰλαρόν ",
 Ἐναγνώσματα κτλ. Εἰς τὸν στίχον. Προσόμοια ἤχ. β'.

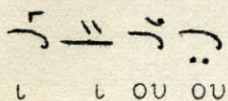
λι ι ος ενσταυρω κρεμα μενονθε α σα με ενος ζο
 ο ο φον πε ρι ε βα λε ε το και η γη
 τω φο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι ε ε ε το
 και δι ερρη η η γνου υ το να ου ου το ο κα
 α τα απε ε ε ε τα α ασμα αλλ ι δουου νυ
 υν βλεπω ω Σε δι ε με ε εκουουσι ι ι ι ως υ
 πελ θο οντα θα να α τον πω ως Σε εκη δε
 ε ε ευ σω ω θε ε ε μου η η πω ως
 σιν δο ο ο ο σι ιν ει λη η σω ποιαις
 χερ σι δεπροσ φα α α αυσω τον σον α α κη η η
 ρα α τον σω ω μα ηποι α α ασμαα ταα με
 ελ φω τη ση η ε ε ξο ο ο δω ω οι κτι ι ι ρμον
 κ με γαλυ νω ω τα πα α α θη η Σου υμνο

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΤΕΡΑΣ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ

Δ εος Κυ ρι ος και ε πε φανεν ημιν ευ λο

 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

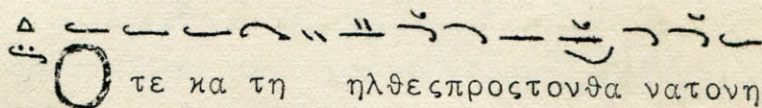
 ι ι ου ου

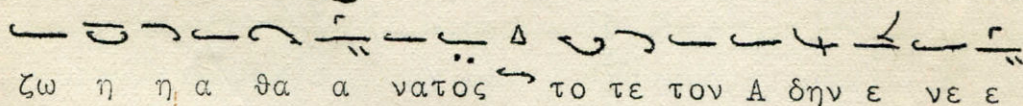

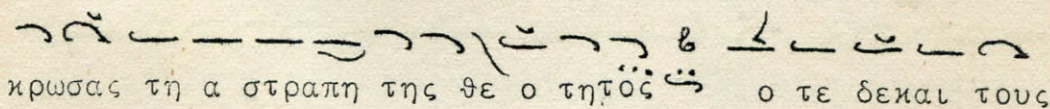
Κατόπην φάλλομεν τὰ ἐξῆς τροπάρια.

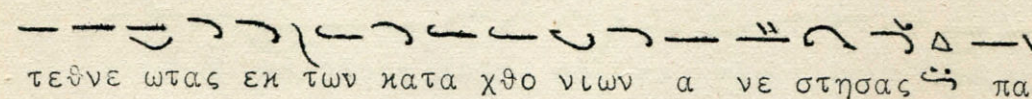
Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ..., ἴδε σελ. 204.

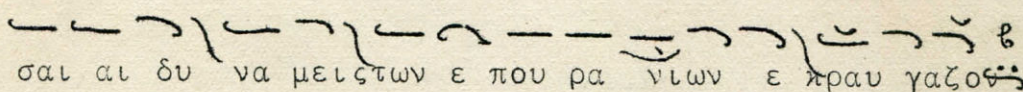
Διόξκ...

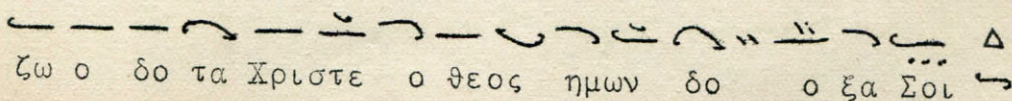
Δ τε κα τη ηλθεςπροστονθα νατονη

 ζω η η, α θα α νατος το τε τον Α δην ε νε ε

 κρωσας τη α στραπη της θε ο τη ος ο τε δεκαι τους

 τεθνε ωτας εκ των κατα χθο νιων α νε στησας πα

 σαι αι δυ να μειστων ε που ρα νιων ε κραυ γαζον

 ζω ο δο τα Χριστε ο θεος ημων δο ο ξα Σοι

Καὶ νῦν... Ταῖς μυροφόροις γυναιξί

Ἱερεὺς: Αἴτησις. Εἶτα Καθίσματα, "Τὸν τάφον Σου"

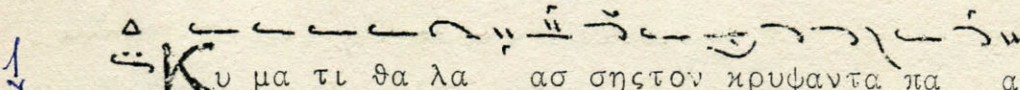
Κινδόνι καθαρῶ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ σῶμα τὸ σεπτόν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καινῶ μνήματι, ὅθεν ἕρθηται, αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀνεβόησαν, δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

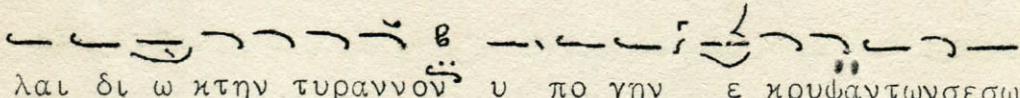
Δόξα καὶ νῦν... Ἐξέστησαν χοροί, τῶν ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ ἐγκλείεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος, ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν ἀγγέλων κυκλοῦσι, καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς κτίστην καὶ Κύριον.

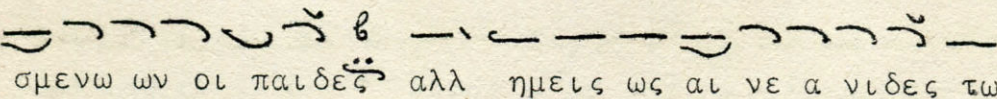
Εἶτα ὁ Ν', μεθ' ὃν ὁ κανὼν, ποίημα τριῶν ποιτῶν διαφόρου ἐποχῆς. Καὶ δὴ τὰς μὲν ψδὰς σ', ζ', η', καὶ θ', ἐποίησεν ὁ Κοσμᾶς (750). Τοὺς δὲ εἰρμούς τῶν ψδῶν α', γ', δ', καὶ ε', ἐποίησεν ἡ Κασσιανὴ (820). Τὰ δὲ τροπάρια τῶν εἰρμῶν τῆς Κασσιανῆς ἐποίησεν Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἰταλίᾳ Ὑδροῦντος (900), τηρήσας τότε μέλος καὶ ρυθμὸν τῆς ἐνθέου γυναικός.

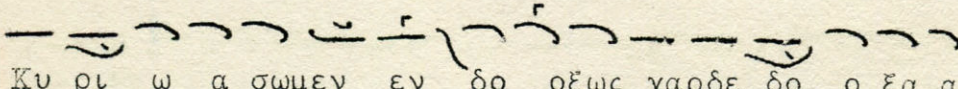
— Ὁδὴ Α'. Ἦχ. πλ. β' Εἰρμολογικός.

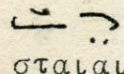
Εἰρμός.

↓ Κυ μα τι θα λα ασ σηστον κρυφαντα πα α

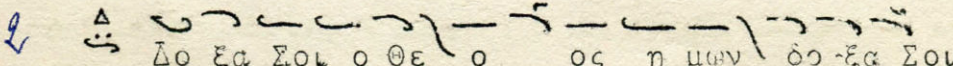
 λαι δι ω κτην τυραννῶν υ πο γην ε κρυφαντωνσεσω

 σμενω ων οι παιδεῖς αλλ ημεις ως αι νε α νιδες τω

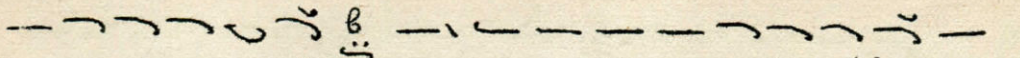
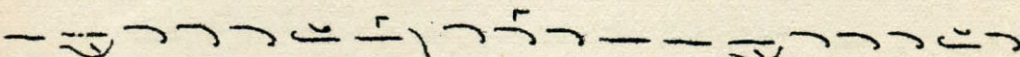
 Κυ ρι ω α σωμεν εν δο οξως γαρ δε δο ο ξα α

 σταιαι

Τροπάρια

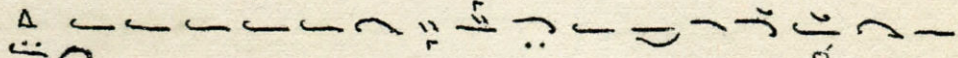
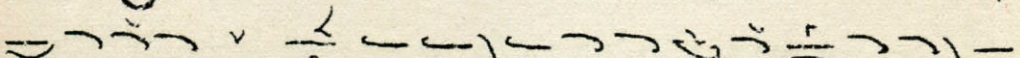
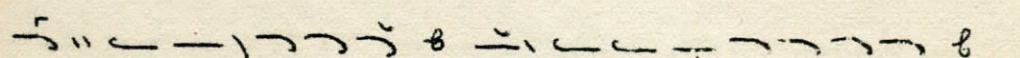
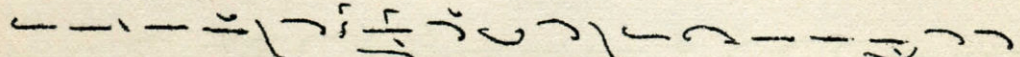
↓ Δο ξα Σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα Σοι

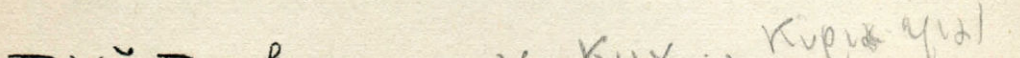
Κυριε Θεε μου εξοδιον υ
 μνον και επιταφιον ωδην σοι ασομαι τω τη
 τα φησου ζωησμοι τας εισοδους διανοιξαντες και
 θανατω θανατον και Αδην θανατωσα αντι
 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
 Ανωθεν εν θρονω και κατω εν ταφω
 τα υπερκοσμια και υποχθονια κατανο
 ουντα σωτηριου εδονειτο τη νεκρωσει σου
 περνουν ωραθης γαρ νεκροος ζωαρχικωτα το
 ος Και νυν και αι και ειστους αιωνων
 αιωνων Αμην
 3 Ύνα σου της δοξης τα παντα πληρω
 σης και τα πεφοιτηκας εν κατωτατοις γησαπο

 ου ου ουκεκρυ βη η υ ποστασις μου εν. Ἰδαμ και

 ταφεις φθαρενταμε και νο ποιεις φι λαανθρω πε ε

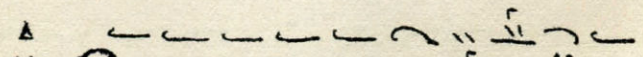
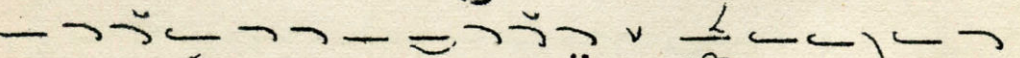
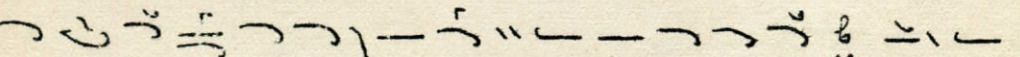
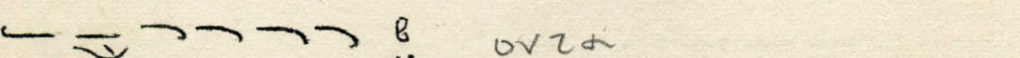
Κ α τ α β α σ ί α : Κύματι θαλασσης.

Ῥοδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμὸς

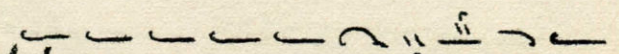
1
 C ε τον ε πι υ δα α των κρεμασαντα πασαντην

 γην ασχάτως η κτι σις κα α τιδουσα εν τω κρानι

 ι ω κρε μα μενον θαμ βει πολλω συνειχετο

 ου κε στιν α γι ι ος πληνσου Κυρι ε κραυγα αζου

 ου σα *Δόξα... οντα Κων... Κυρια για!*
 Τροπάρια

Δόξα Σοι ὁ Θεός.

2
 C υμβολα της ταφη ης σου πα

 ρε δειξας τας ο ρα σεις πληθυνας νυν δε τα κρυ

 φι α σου θε αμ δι κω ως δι ετρα νωσας και τοις

 εν Α δη Δε σποτα *οντα*
 οὐκ ἔστιν ἅγιος...

Δόξα Πατρί... Δ

 Η πλωσας τας πα λα μās και

η νωσας τα τωπρι εν δι εστωτα κα τα στο λη η

δε σωτερ τη εν σιν δω νι και μνημα τι πε πε

δη μενους ε λυσας ουκ εστιν ἅγιος...

Καὶ νῦν Δ

Μνημα τι και σφραγι σιν α χω ρη

τε συν ε σχε θη βουλησει και γαρτην δυ να

να μιν σουταις ενεργει αις ε γνωρισας θε ουρ

γι κως τοις μελπουσιν ουκ εστιν ἅγιος...

Καταβασία: Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Ἱερεὺς, Αἵτησις· καὶ εἶτα τὸ κᾶθισμα.

Τὸν τάφον Σου Σωτῆρ στρατιῶται τηροῦντες* νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ τοῦ ὀφθέντος ἀγγέλου* ἐγένετο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν* Σὲ δοξάζομεν τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην* Σοὶ προσπίπτομεν τῷ ἀναστάντι ἐκ ταφου* καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ᾠδὴ Δ. ὁ Εἰρμός.

1 Δ Την εν σταυρωσου ουθειαν κενωσιν προ ο

ρων Αββακουμ ε ξεστηκως ε βο α Συδυναστων

διεκοφας κρατος αγαθε ομιλων τοιςεν Α

δηως παντοδουνααμοος

Τροπάρια

Δόξα Σοι ό Θεός ήμών δόξα σοι.

2
 Εβδομηνσημερον ηγιασας ηνευ
 λογησας πρινα τα παυσειτων εργων παραγεις
 γαρ τα συμπαντα και καινοποιεις σαββατιζωνσωτηρ
 μου και ανακτω ω με ενος

Δόξα Πατρί...
 Ρωμαλοιτητι του κρειττο

νος εκνικησαντος Σου της σαρκος η ψυχη μου
 διηρηται σπαρattuσα αμφω γαρ δεσμους του θα
 νατου και Α δουλο γετωκρατει σου ου

3
 Και νυν...
 Ο Αδης λογε εναντησας
 Σοι επικρανηβροτον ορων τε θεομενον

καταστικτοντοιςρωλωφι και πανσθενουργον τω φρι
κτω της μορφης δε δι α πε φω νη κε εν

Καταβασία. Τὴν ἐν Σταυρῷ.

Ῥοδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμὸς

1 Δ \ominus ε ο φα νειας σου Χρῖς της προσημας συμπα
θως γε νο με νης Η σα ι ας φως ι δων α νεσπε
ρον εκ νυκτος ορθρι ι ισας ε κραυγαζεν α ναστη η
η ησουνται οι νεκροι και ε γερθη σονται οι εν τοι οις
μνημει οις και παντες οι εν τη γη α γαλλι α α σου
ται αι

Τροπάρια

Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

2 Δ \ominus Ν ε ο ποι ει στους γηγενεις ο πλα στουργος χοι
κο οσχημα τισας και σινδων και ταφος υ πεμφαι
νουσι το συνον σοι λο γε μυστη ριον ο ευ

σχη μων γαρβουλευτης τηντουσε φυσαντος βουλην

σχη μα τιζει εν Σοι με γα λοπρε πως και νοποι

ου ουντο ος με ε

Δόξα Πατρί.

Δι α θα νατου τοθνητον δι α

ταφης το φθαρτοον μετα βαλλεις αφθαρ τιζεισγαρ δε

ο πρε πε στατα α πα θα να τι ζων τοπροσλημ

μα η γαρ σα αρξσου δι αφθο ραν ουκοιδε Δε

σποτα ου δε η ψυχημου εις Α δου ξενοπρε

πως εγ κα τα λε λει πται αι

Και νυν.

3 Εξ α λο χευτουπροελθων και λογ

χευθειςτην πλευρανπλαστουργεμου εξ αυτης ειργα σω

την α ναπλασιν τηντης Ευας Α δαμ γε νο με νος

α φυπνω σας υ περ φυ ως υ πνον φυσι ζων και

ζω η ην ε χειρας εξ υπνον και της φθορας ως παν
το δυ να μο ος

Καταβασία. Θεοφανείας.

'Ωδή 5'. 'Ο Είρηδος

1 Δ C υν εσχε ε θη αλλου κα τε σχε ε θη στερ
νοικη τω ος Ι ω να Σου γαρ τον τυπον φε ε ρων
του πα θοντος και ταφη δο θεντος ως εκ θα λα α
μου του θηρος α νε θο ρε προ σε φωνει δε τη κουουστω
δι α οι φυλασ σο ο μενοι μα ται α και ψευδη
ε λε ον αυ τοις ε γ κα τε λι ι πε ε τε ε

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ό θεός ήμῶν δόξα Σοι.

2 Δ A νη ρε θης αλλου δι η ρε θης λογε
ης με τε σχε σαρκός ει γαρ και λελυται Σου ο
να ος εν τω καιρω που παθούς άλλ α και ου τω

μι α ην υ ποστασις της θε ο τη τος και τη ησαρ

κος σου εν αμ φο τε ροις εις υ πα αρχης Υ

ιος λογος του θε ου θε ος και α ανθρω πο ος

Δόξα Πατρί. Βροτο κτο νον αλλου θε ο κτο

ο νον ε φυ το παισμα του Αδαμ ει γαρ και πεπον

θη σου τηςσαρκος η χο ι κη ου σι α αλλη

θε ο της α πα θεις δι ε μεινε τοφθαرتونδε σου

προς α φθαρσιαν με τε στοιχει ω σας και α

φθαρ αρτου ζω ης ε δειξας πη γην εξ α ναστας

σε ω ως

Και νυν. Βα σι λε ευ ει αλλου αι ω νι

ζει Α δηστου γενους τωνβροτων Συ γαρ τεθεισεν τα

φω κραται ε ζωαρ χι κη πα λαμη τα τουθα να

α α του κλειθρα δι ε σπα ραξας και ε κη ρυξας τοις
 α απ αι ω νος ε κει κα θε ευ δουσι λυ τρωσιν
 α φευ δη Σω τερ γε γο νως νεκρων πρωτο το
 κο ος

Καταβασία. Συνεσχέθη.

Κοντάκιον, Οἶκος, Μηνολόγιον.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμὸς

1 Α φραστονθαι μα ο εν καμι νω ρυ σα με
 νος τους ο σι λους παιδας εκ φλογος εν τα φω νε
 κρος απνουσκατα τι θεται εις σω τη ρι αν ημων των
 με ε λωδουντων λυ τρω τα ο θε ος ευ λο
 ο γη τος ει

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

2 Τετρωται Α
 δης εν τη καρδι α δε ξα με

νοσ τον τρω θε εντα λογχη την πλευραν και σθενει

πυ ρι θει ω δα πα νω με νος εις σωτηριαν ημων...

Δόξα Πατρί
 Ο λ βι ος τα φος εν ε αυτω γαρ

δε ξα με νος ως υ πνου ουντα τον Δη μιουργον

ζω ης θη σαυρος θειος α να δε δεικται εις σω τη ρι

αν η μων των με ε λωδουντων λυτρωτά,...

3 Καί νυν. Δ
 Νομ θα νο οντων τηνεν τω τα φω

κα τα θεσιν η των ο λων δε χε ται ζω η και

τουτονπηγηνδει κνυσιν ε γερσε ως εις σωτηριαν...

Καταβασία. "Αφραστον θαῦμα.

Ψδὴ Η'. Ὁ Εἰρμὸς

1 Δ
 σστηθι φριπτωνουρανε και σαλευθητωσαν τα

θε με λι α της γης Ιδου ουγαρ εν νεκροισλογιζεται

ο εν υ ψιστοιςοικωνκαι ταφωσμι κρωξε νο ο ο δο

χειται ον παιδες ευλογειτε ερειναισα νυμειτε
 λαος υπερ υφου τε ειςπαντας τουουσαιωνας

Τροπάρια.

Δόξα Σοι ὁ θεός ἡμῶν δόξα Σοι.

2 Δ **Λ**ελυται αχραντοςναος την πεπτωκυ ανδεσυ
 να νι στησι σκηνην Αδα αμ γαρ τωπροτερω δευτε
 ρος ο εν υφιστοιχοικωνκα τη λθε μεχριςΑ δου ου
 τα μειων ὄν παῖδες εὐλογ

Δόξα Πάτρι. Δ **Π**επαυται τολμα μαθητων Αριμα
 θειας δε αριστευει Ιωσηφ νεκρον γαρ και γυμ
 νον θεω μενος τονεπιπααντων Θεον αιτειται και κηδε
 ευει κρου γαζων ὄν παῖδες εὐλογεῖτε...

3 Καὶ νῦν. Δ **Ω**των θαυματωντων καινων ωαγαθο
 τητος ωαφραστου ανοχης εκωνων γαρ υπο γηνησφρα

γι ζε ται ο εν υ φι στοισοικων και πλανος θεος συ κο

φαντει ται ὄν παῖδες εὐλογεῖτε...

Καταβασία. Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Ἐκστηθι φρίττων.

Ἱερεὺς. Τὴν Θεοτόκον.

Ῥοδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμὸς

1 **Μ**η ε πο δυ ρουουμου μητε ερ κα θο ρω σα α

εν τα φω ὄν εν γαστρια νευσπρασσυνε λαβες Υἱὸν

α να στη σομαιγαρ καιδοξα σθησομαι και υ φω σω εν

δο ο ξη α παυστωςως θεος ὄν τους εν πιστει και ποθω

σε με γα λυ υ νο ον τα ας

Τροπάρια.

2 **Ε**πι τω ξε νω σου το ο κω τας ο δυνας φυγου

ου σα ὄν υ περ φυ ως ε μα καρισθην α ναρχε Υἱε

νυν δε σε θε ε εμου απνουν ο ρω σα νεκροντηρομ

A'

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ φωκίῳ τεθνήσκει καὶ ἀγέρῃται καὶ ἀναστὰς ἔβη ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ἦν ὁ πρωτὸς ἐκ τῶν ἀποστόλων.

ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἠλθὼν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ἦν ὁ πρωτὸς ἐκ τῶν ἀποστόλων.

B' (Μόνον βαρύτονοι)

Ἡ ζωὴ ἡ πρῶτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἠλθὼν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ἦν ὁ πρωτὸς ἐκ τῶν ἀποστόλων.

ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος ἠλθὼν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ἦν ὁ πρωτὸς ἐκ τῶν ἀποστόλων.

A: Μεγαλύνομεν σέ, * Ἰησοῦ βασιλεῦ, * καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου. * δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

B: Μέτρα γῆς ὁ στήσας * ἐν μικρῷ κατοικεῖς, * Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, τάφῳ σήμερον * ἐκ μνημάτων τοὺς θανόντας ἀνίστων.

A: Ἰησοῦ Χριστέ μου * βασιλεῦ τοῦ παντός * τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ ἄδῳ ἐλήλυθας; * ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

✓ B: Ὁ Δεσπότης πάντων*καθορᾶται νεκρὸς*καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται*ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

A: Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ*κατετέθης, Χριστέ,*καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας*καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

B: Ἀπορεῖ καὶ φύσις*νοερὰ καὶ πληθὺς*ἡ ἀσώματος, Χριστέ, τὸ μυστήριον*τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου Σου ταφῆς.

A: ὦ θαυμάτων ξένων!*ὦ πραγμάτων καινῶν!*ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἄπνους φέρεται*κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

B: Σοῦ τεθέντος τάφῳ,*Πλαστοουργέτα Χριστέ,*τὰ τοῦ Ἀδου ἐσαλεύθη θεμέλια*καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

A: Ὡσπερ σίτου κόκκος*ὑποδὺς κόλπους γῆς*τὸν πολύχρουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν*ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

B: Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης*ὥσπερ ἥλιος νῦν*καὶ νυκτὶ τῆ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι*ἄλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον, Σωτήρ.

A: ὦ Θεὲ καὶ Λόγε*ὦ χαρὰ ἡ ἐμή!*πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον*νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

B: Τίς μοι δώσει ὕδωρ*καὶ δακρύων πηγὰς;*ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν*ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

A: Πότε ἴδω, Σῶτερ,*σὲ τὸ ἄχρονον φῶς* τὴν χαρὰ καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου!*ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Δόξα

B: Ἀνυμνοῦμεν, Λόγε*σὲ τὸν πάντων Θεὸν*σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι*καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

A: Μακαρίζομέν σε*Θεοτόκε ἀγνή,*καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον* τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον:

B: Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ * κατετέθης Χριστέ,*καὶ ἀγγέλων...

Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις: Ὅτι ἠὺλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

την τον εν τω σταυρωτασ χει ρας εκτειναντα και συν

τρι φαντα το κρατος του εχθρου ου

- "Αξιόν ἐστι* μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστιν* τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν* τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

- Μόνη γυναικῶν* χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε τέκνον* πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ * ἀφορήτους ἀνεβόα ἢ σεμνή.

- Ἄδου μὲν ταφεῖς* τὰ βασίλεια, Χριστέ, συντρίβεις* θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς * καὶ φθορᾶς ἀπολυτροῦσαι γηγενεῖς.

- Ὑμνοὺς Ἰωσήφ * καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους * ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν * ἄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ τὰ Σεραφεῖμ.

- Γῆ σε Πλαστοουργέ,* ὑπὸ κόλπους δεξαμένη, τρόμῳ* συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται,* ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

- Κάλλος, Λόγε, πρὶν * οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες* ἀλλ' ἔξαναστάς ὑπερέλαμφας * καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θεαίαις αὐγαῖς.

- "Ἔδυσ τῆ σαρκί* ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος* καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος* ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

- "Υπνώσας μικρὸν* καὶ ἐζώσας τοὺς τεθνεῶτας* καὶ ἐξ-
αναστὰς ἐξανέστησας* τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος, Ἄγα-
θέ.

- "Ὡσπερ πελεκᾶν* τετρωμένος τὴν πλευράν σου, Λόγε* τοὺς
θανόντας παῖδας ἐζώσας* ἐπιστάξας ζωτικὸς αὐτοῖς
κρουνοῦς.

- Κόλπων πατρικῶν* ἀνεκφοίτητος μείνας, Οἰκτίρμον *
καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας* καὶ εἰς Ἄδην κατα-
βέβηκας, Χριστέ.

- "Ἐφριξεν ἰδὼν* τὸ ἀδρατον φῶς Σὲ Χριστέ μου,* μνή-
ματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε* καὶ ἐσκοτάσεν ὁ ἥλιος
τὸ φῶς.

- "Ἐκλαιε πικρῶς* ἡ Πανάφθορος Μήτηρ σου, Λόγε* ὅτε
ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακε* Σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον
Θεόν.

- "Ἄδης ὁ δεινὸς* συνετρόμαξεν ὅτε σε εἶδεν* Ἦλιε
τῆς δόξης ἀθάνατε,* καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν
σπουδῇ.

- "Ἕμνοις σου Χριστέ,* νῦν τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν τα-
φήν τε* ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν* οἱ θανάτου λυ-
τρωθέντες σῆ ταφῆ.

Δόξα

- "Ἀναρχε Θεέ,* συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα* σκῆπτρα τῶν
ἀνάκτων κραταίωσον* κατὰ πάσης ἐναντίων προσβολῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

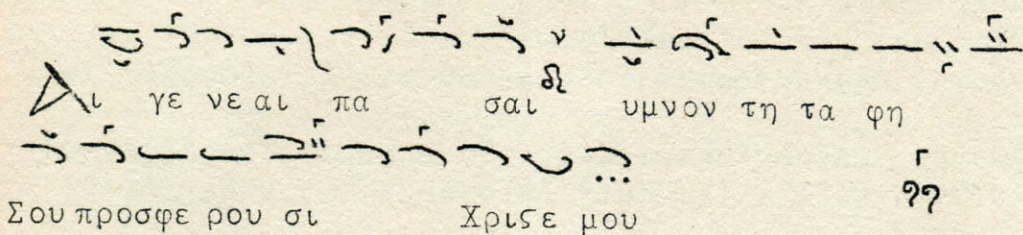
- Τέξασα Ζωήν,* Παναμώμητε Ἄγνη Παρθένε,* παῦσον Ἐκ-
κλησίας τὰ σκάνδαλα* καὶ εἰρήνην ἐπιβράβρευσον αὐτῇ.

Καὶ πάλιν τὰ πρῶτον τροπάριον:

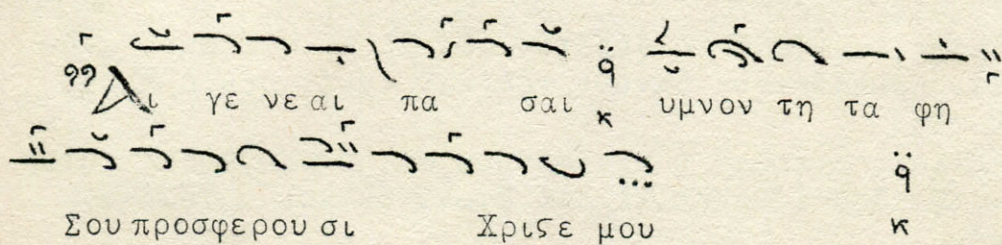
- "Ἀξιόν ἐστι* μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην*...

Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις: "Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμε-
νος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

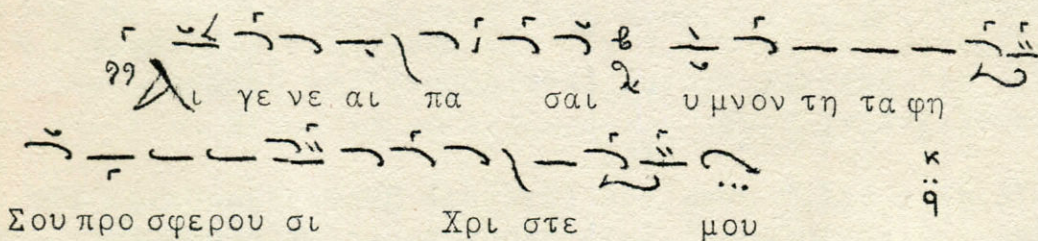
ΣΤΑΣΙΣ Γ' ἡχ. γ'

 Δι γε νε αι πασαι υμνον τη τα φη
 Σου προσφε ρου σι Χρι σε μου

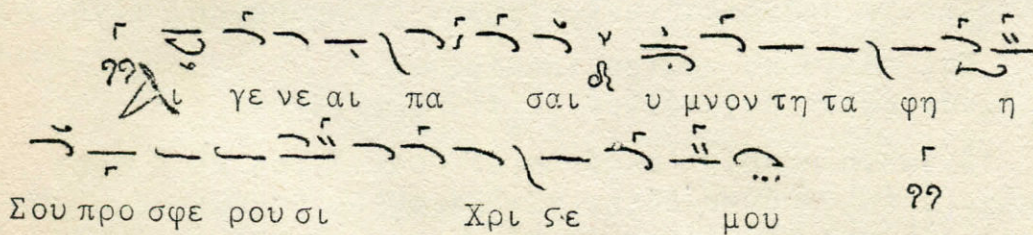
Φωνή Β΄.

 Δι γε νε αι πασαι κ υμνον τη τα φη
 Σου προσφε ρου σι Χρι σε μου κ

και ἄλλως

 Δι γε νε αι πασαι υμνον τη τα φη
 Σου προ σφε ρου σι Χρι στε μου

Φωνή Β΄.

 Δι γε νε αι πασαι υ μνον τη τα φη η
 Σου προ σφε ρου σι Χρι σε μου

Τὸ αὐτό.

A'

Αι γε νε αι πασαι υμνον τη τα φη

Σου προσφερουσι Χριστε μου

B'

Κα θε λων του ξυλου ο Αρι μαθει

ας εν ταφω Σε κη δευ ει

- A: Μυροφόροι ἦλθον * μύρα σοι, Χριστέ μου * κομίζουσαι προφρόνως.
- B: Δεῦρο πᾶσα κτίσις * ὕμνους ἐξοδίους * προσοίσωμεν τῷ Κτίστη.
- A: Ὡς νεκρὸν τὸν Ζῶντα * σὺν Μυροφόραις πάντες * μυρίσωμεν ἐμφρόνως.
- B: Ὡ γλυκύ μου ἔαρ * γλυκύτετόν μοι τέκνον * ποῦ ἔδου σου τὸ κάλλος;

A: Θρήνον συνεκίνηει * ἡ Πάναγνος σου Μήτηρ * σου
 Λόγε νεκρωθέντος.

B: Ἡ Δάμαλις τὸν Μόσχον * ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα *
 ἠλάλαζεν ὀρώσα.

A: Ἀνέκραζεν ἡ κόρη * θερμῶς δακρυῤῥοῦσα * τὰ
 σπλάγγνα κεντουμένη.

B: Ὡ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου * γλυκύτατόν μου τέκνον
 * πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

A: Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε * ἡ Πάναγνος σου Μήτηρ *
 Σωτήρ μου νεκρωθέντα.

B: Φρίττουσιν οἱ νόες * τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου*
 ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

A, B, A: Ἔραναν τὸν τάφον * αἱ Μυροφόροι μύρα *
 λίαν πρῶτὴ ἐλθοῦσαι.

B: Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ * λαῶ σου σωτηρίαν * δώρησαι
 σῆ ἐγέρσει.

Δόξα

A: Ὡ Τριάς Θεέ μου * Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα * ἐλέ-
 ησον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

B: Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου * ἀνάστασιν, Παρθένε, *
 ἀξιῶσον σοὺς δούλους.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον:

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι * ὕμνον τῇ ταφῇ σου...

Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις :

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρ-
 χῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

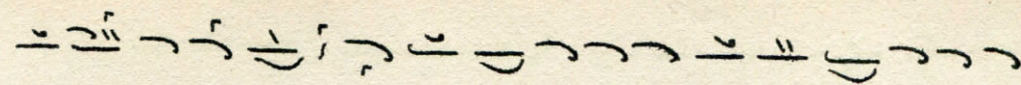

Εἶτα τὰ εὐλογητάρια εἰς ἧχον πλ.α΄.

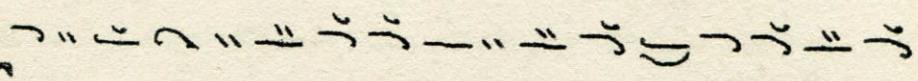
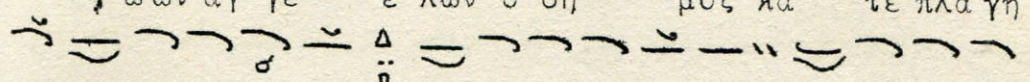
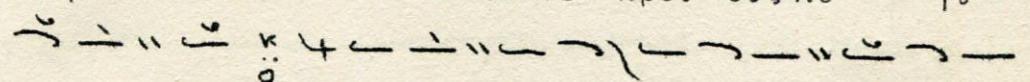
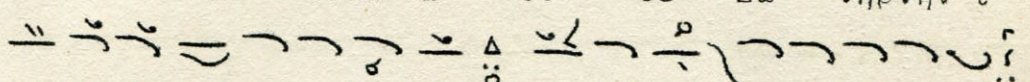
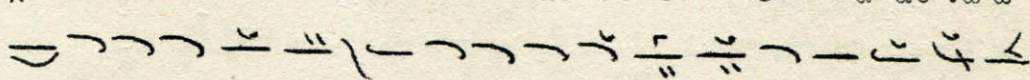
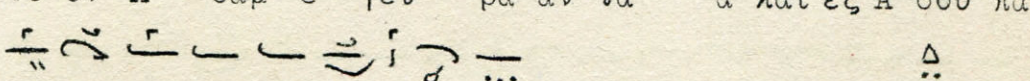
Τὰ αὐτὰ συντομώτερα, ἴδε ἐν τῷ Ὁρθρῳ.

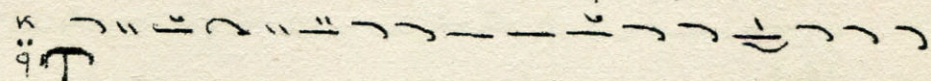
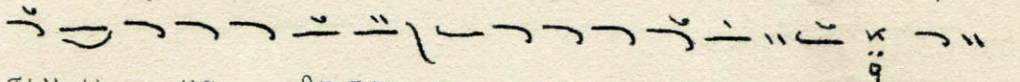
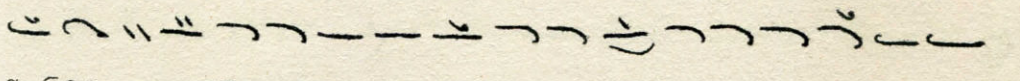
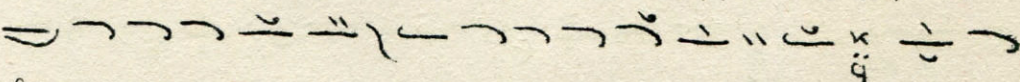
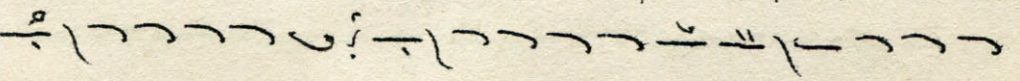
π
 9

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι Κ υ ρ ι ε ε

κ
 9

 δι δα ξο ον με τα δι και ω μα α

 τα α Σου κ
ῥ

Tων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα γη

 ο ρω ων Σε ε εν νε κροι οισ λο γι

 σθε εν τα του θα να του δε σω τηρτην ι

 σχυν κα θε λο ον τα και συ υν ε α αυτω ω

 το ον Α δαμ ε γει ρα αν τα α και εξ Α δου πα

 αν τας ε λευ θε ρω σαντα Εύλογι τος ει.
Δ
ῥ

Tι τα μυ ρα συμ παθωστοι οισ δα κρυ υ

 σιν ω μα θητρι αι κι ιρ να τε ο

 α στρα πτωων εν τω τα φω α αγγε λος προσε

 φθε εγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε

 ε τε ε η μεις τον τα φον και η σθη η

τε ε ο σωτη η γαρ ε ξα νε ε στη του μη

μα τος

Δ
Σ

Λι α αν πρω ω ι ι μυ ρο φο ροι

ε δρα μον προ στο μη μα σου θρη νο λο γου

σαι αλλ ε πε ε στη προ σαυ τας ο α αγ

γε λος και ει πε θρη νου ο και

ροος πε πα αυ ται μη κλαι ε τε ε την

α να α σα σι ω δε ε α ποστο λοις ει πα τε

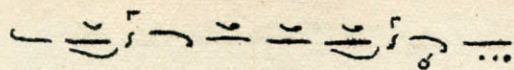
Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρω νελ

θου σαι προς το μη η μα σου σω τερ

ε εν η χου ουν το αγ γε ε λου προς αυ τας φθε γγο με

ε νου τι με τα νε κρω ν τον ζω ω

ων τα λο γι ζε σθε ε ως θε ο ος γαρ ε

Ξα νε στητουμνη μα τος

Δ
δ̣ι

Δ ο ξα πατρι και Υι ω και α γι ω πνευ μα

α τι ι **Π**ροσκυνου μεν Πα τε ρα και

τον του του Υι ο ν τε και το α α γι ο

ον Πνε ευ μα την α γι αντρι α δα ε

εν μι α τη ου σι ι α συν τοι ο ις Σε ρα

φι ιμ κρα ζοντες το α γι ος α γι ο

ος α γι ος ει Κυ ρι ε

Δ
δ̣ι

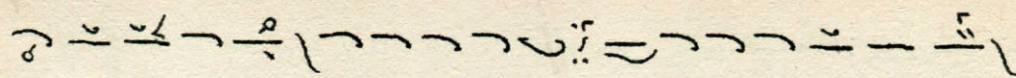
Και νυ υν και α ει και ιεις τους αιω νας

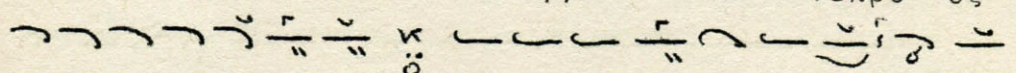
των αι ω νων α μη ην **Σ**ω ο

δο την τεκου σα ε λυτρω σω παρθε ε

ε νε τον Α δα αμ α μα αρ τι ας χαρ

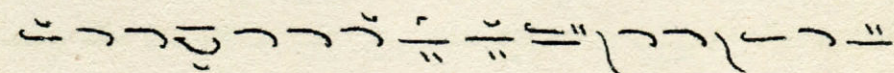
μο νη ην δε τη Ε ευ α α αν τι λυ πης πα ρε ε

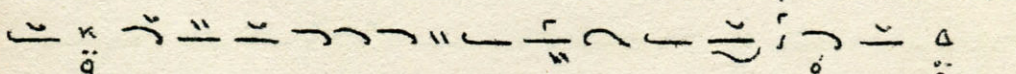

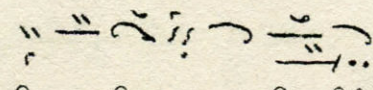
 εσχεσ ρευσσ αν τα ζω ηης ι θυ νεπρο ος

 τα αυ τη ην δε ε ο εκ σου σαρκω θεις θε ος

 και ανθρωπος Δ
δ

Δ
δ

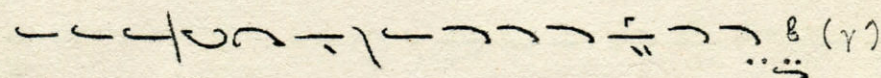
 αλ λη λου ι α α αλ λη λου ι

 α αλ λη λου ι α δο ξασοι ο θε ος (γ)
 τὸ τέλος π
ρ

 ο ο ο ος

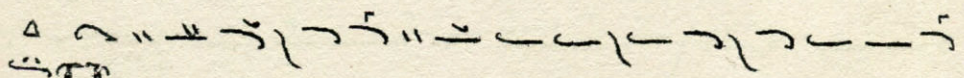
Ἱερεὺς, Αἵτησις· ἐκφώνησις, εἶτα τὸ ἐξῆς.

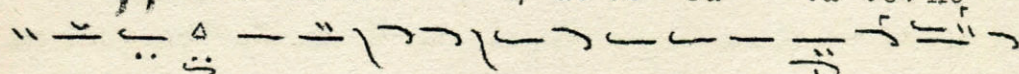
ἦχ. β'.

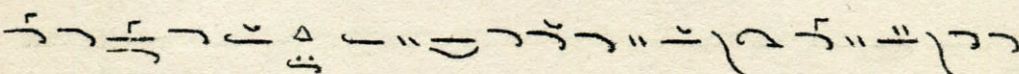
Δ

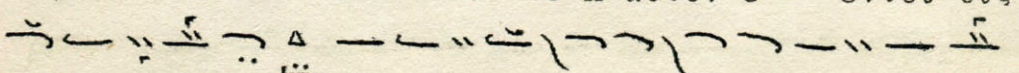
 Α γι ος Κυρι ος ο Θε ο ος ημων (γ)

Εἰς τοὺς αἶνους. ἦχος β'.

Δ

 α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

 ρι ον αι νει τε τον Κυρι ον εκ τω ων ου

 ρα νων αι νει τε Α αυ τον ε εντοι οις

 υ ψι σοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω

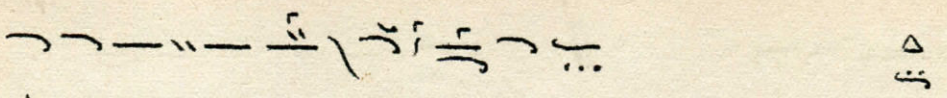
θε ω

Αι νει τε α αυ το ον πα αντες οι αγ γε λοι α αυ
 τουου αι νει τε Αυτο πασαι αι δυ να α μει
 εις α αυτου Σοι πρε πει υ μνοος τω ω

θε ω

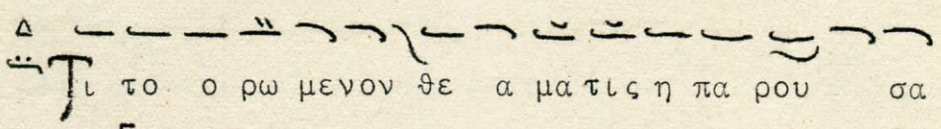
Στίχ: Αίνεϊτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς μεγαλωσύνης Αὐτοῦ.

η μερον συν εχει τα φος τον συν ε χοντα πα
 λα μη την κτι ι σιν κα λυπτει λιθος τον
 κα λυ φαντα α ρε τητους ου ρανους υ πνοι η ζω η
 και α δης τρε μει και Α δαμτων δεσμω ων
 α πο λυ υ ε ται Δο ξα τη ση οι κονο μι
 α δι ης τε λεσας παντα σαββα τισμοναι ω νι ον ε
 δω ρη σω η μιν την πα να γι αν εκ νεκρων Σου

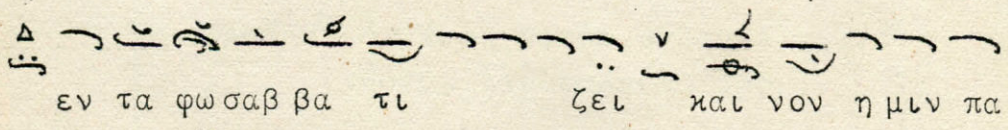
Α α να α στα α σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ.

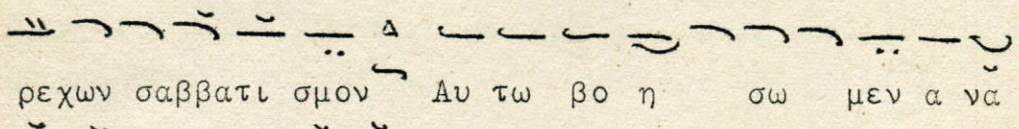

κα τα παυσις ο βασιλευς των αι ω νων

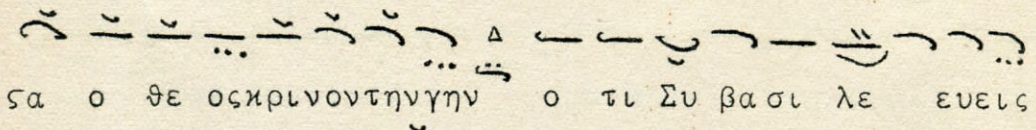
την δι α πα θουστε λε σας οι κο νομι αν

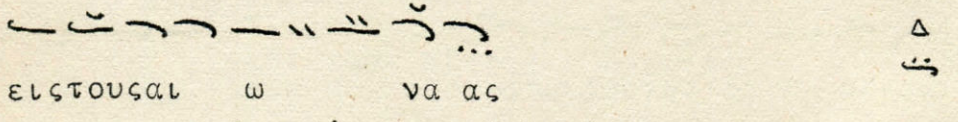
εν τα φωσαβ βα τι ζει και νον η μιν πα

ρεχων σαββατι σμον Αυ τω βο η σω μεν α να

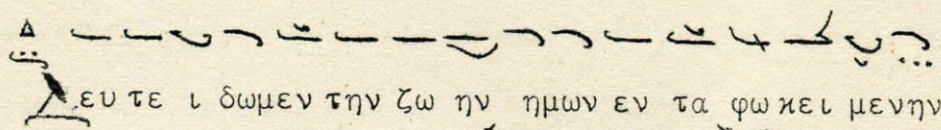

σα ο θε οσκρινοντηνηγην ο τι Συ βασι λε ευεις

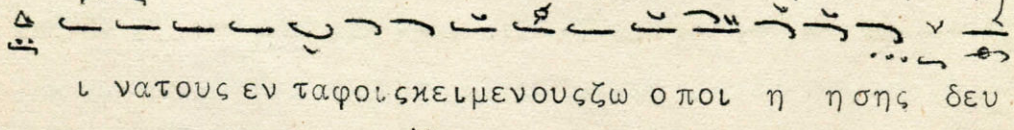

ειστουσαι ω να ας

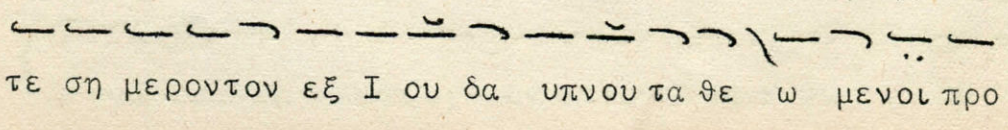
Στίχ. Αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε Αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ευ τε ι δωμεν την ζω ην ημων εν τα φωκει μενην

ι νατους εν ταφοις κειμενους ζω οποι η ησης δευ

τε ση μεροντον εξ Ι ου δα υπνου τα θε ω μενοι προ

φη τι κως αυ τω βο η σωμεν α να πεσων κε κοι μη
 σαι ως λεων τις ε γε ρει Σε Βασι λευ αλλ α
 να ση θι αυ τε ξου σι ως ο δους ε αυ τον υ περ η μων
 φι λα ανθρω ω πε

Στίχ. Αίνεῖτε Αὐτὸν ἐν κυμβάλλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ἦχ. πλ. β'.

π
 9 **Η**τη σα το Ι ω σηφ το σω ματου Ι ησου και α
 πε θε το εν τω και νω αυ του μνη μει ω ε δει
 γα αυ τον ε εκ ταφου ως εκ πα σταδος προ ελθειν ο συν
 τρι φας κρατος θα να του και α νοι ξας πυλας παρα δει
 σου ανθρω ποις δο ο ξα Σοι

Δόξα Πατρὶ

π
Την ση με ρον μυστικως ο με
 γας Μω υ σης προ δι ε τυπου το λε γων και
 ευ λο γησεν ο Θε ος την η μεραν τη ην ε εβ δο μην

του το γαρ εστι το ευ λο γη με νον σαββα τον αυ τη
 εστιν η της κα τα παυ σε ω ως η με ρα εν
 η κα τε παυ σεν α πο παν των των ε ε ρ γων αυ του ο μο
 νο γε νης υι ο ος του θε ου δι α της κα τα τον
 θα να τον οι κο νο μι ας τη σα ρ κι σα α β βα
 τι ι σας και εις ο ην πα λιν ε πα νε λ θων δι α της
 α να στα α σε ως δι ε δω ρη σα το η μιν
 ζω ην την αι ω ω νι ον

Καὶ νῦν: Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία.

Εἶτα ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου, καθ' ἣν καὶ ἡ ἨΨδὴ ἢ τὰ ἐγκώμια.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς πρὸ τῶν χορῶν στάς ἐκφωνεῖ: Πρὸς χωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία, καὶ εὐθύς χωρεῖ πρὸς τὸ ἅγιον βῆμα φάλλον: "Ὅτε κατῆλθες, Ταῖς Μυροφόροις, Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. Κατατίθεται ὁ ἐπιτάφιος, ὁ δὲ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον, τὴν Προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον. Ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον, εἶτα ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.

